

Draft (1919)	พ.ศ. ๒๔๖๗	พ.ศ. ๒๔๗๑
TITLE XVI. COMPROMISE.	ลักษณ ๑๗ ปราณิปรานอม	ลักษณะ ๑๗ ปราณิประนอมยอม ความ
Ob.907	๘๕๐	๘๕๐
A contract of compromise is a contract whereby the parties agree to settle a dispute between them by mutual concessions.	อันว่าปรานิปรานอนั้น คือ สัญญาซึ่งผู้เป็นคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายระงับข้อพิพาทอันใดอันหนึ่งซึ่งมีอยู่ ฤจะมิขึ้นนั้น ให้เสร็จไปด้วยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน	อันว่าปรานิประนอม <u>ยอมความ</u> นั้น คือ สัญญาซึ่งผู้เป็นคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายระงับข้อพิพาทอันใดอันหนึ่ง ซึ่งมีอยู่ หรือจะมีขึ้นนั้นให้เสร็จไปด้วยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน
Ob.908	๘๕๑	๘๕๑
A compromise referring to property the sale of which is subject to the execution of an official document is void unless made in writing before the proper official.	อันสัญญาปรานิประนอมนั้น ถ้ามิได้ <u>ทำเป็นหนังสือ</u> ท่านว่า <u>เป็นโมฆะ</u>	อันสัญญาปรานิประนอม <u>ยอมความ</u> นั้น ถ้ามิได้มี <u>หลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ หรือลายมือชื่อตัวแทนของฝ่ายนั้นเป็นสำคัญ</u> ท่านว่า <u>จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่</u>
Ob.909	๘๕๒	๘๕๒
The effect of the compromise is to extinguish the claims abandoned by each party and to secure to each party the rights which are declared to belong to him.	ผลของสัญญาปรานิประนอมยอมความนั้น ย่อมทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดงในสัญญานั้นว่าเป็นของตน	ผลของสัญญาปรานิประนอมยอมความนั้น ย่อมทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดงในสัญญานั้นว่าเป็นของตน